

Hatása a „jovallatnak“ nem volt, de — mint a kétjegyű betűk egyszerűsítésére irányuló kísérletet, érdemesnek tartottuk kiemelni a feledés homályából. Megvalósulása esetén például egy ilyen szóban, mint „Egyszáznyolcz“, mely tizenhárom betűből áll, négy betűt lehetett volna megtakarítani, ami egy egész könyv kinyomtatásánál számottevő *n*-mennyiség megtakarítását jelentette volna. A hagyomány azonban kötelezett akkor is a régi betűformák megtartására.

TR. Z.

Sine lege vagantur. Könyvtárak figyelmébe! Minden könyvforgató ember tudja, hogy gyakran lehet egyes könyvekben rátalálni olyan témákra, melyek a könyv tulajdonképeni tárgyától távol vannak. A könyvtárak katalógusai ezekre a kalandozó részekre nem figyelmeztetnek, bár ezek sokszor igen érdekesek. Csak néhány példát hozok fel. PROHÁSZKA OTTOKÁR *Soliloquiájában* a statisztikust nagyon érdeklő közlemény található arról, mitől függ a születendő gyermek neme? Bizonyos, hogy egyetlen statisztikusnak sem fog eszébe jutni, hogy ebben a könyvben ez után kutasson. MENDELSSOHN—BARTHOLDYNak leveleiben igen érdekes leírása van az 1830-ban Pozsonyban végbement koronázásnak. Ezt sem fogja senkisémm ott keresni. SMITH ÁDÁM nevezetes nemzetgazdasági munkájában érdekes leírás van az egyház életéről a középkorban. HITLER „Mein Kampf“-jában érdekes felfogást találunk arról, mi jobb egy nemzetre nézve, ha sok gyermek születik és természetesen sok meghal, vagy jobb csak kevés gyermeket világra hozni és azokat életben tartani.

A felhozott példák mutatják, milyen hasznos volna, ha a könyvtári katalógusokban ezek a kalandozók — „disgressions“, mint az angol nevezi — följegyeztetvén, az olvasót, kutatót ezekre figyelmeztetnék. Emlékszem, hogy sok év előtt a *Preussische Jahrbücherekben* olvastam cikket BURNSRól, melyben Jókairól volt szó, BERNHARDI „Denkwürdigkeiten“-ben Görgey Arthurról stb.

Amit itt megpendíték, nem egészen új, de kivihető. Úgy emlékszem, hogy a háborúelőtti években a német nagyvezérkar által kiadott „Registrande“ ezt megvalósította.

F. B.

A műszaki forrás- és adattudakozó központ. PÁLFFY MIKLÓS, mérnökkamarai c. fogalmazó a Technika 1937. 2. számában közölt fenti című cikke a műszaki kutatás szempontjából fontos kérdést tárgyal.

A magyar műszaki szakkönyvtáraknak több mint 90⁰/o-át Budapesten találjuk. Ez a tény a személyes kutatás lehetőségétől megfosztott vidékiek szempontjait és érdekeit tekintetbe véve, egyre jobban